

RR Regeringsrätten

RÄTTSFALL

Avdrag för vissa kostnader i samband med återgång av försäljning av skogsavverkningsrätt.

Besvär av hemansägare G. angående inkomsttaxering år 1947. G., som upplåtit avverkningsrätt till skog, träffade sedermera avtal med köparen om återgång av denna upplåtelse. På grund av särskilt förlikningsavtal erlade G. under 1946 till motparten vissa belopp å tillhoppa 4.073 kr, nämligen 2.421 kr för huggning, 250 kr för skogsstämpling, 894 kr för körning och 500 kr för återgång av upplåtelsen. G. tillerkändes av RR avdrag för dessa kostnader i samband med återgång av ifrågavarande rotköp. (RR:s utslag den 15/5 1953.)

Värdeminskning å fruktträd på arrenderad mark.

Besvär av Frukt & Kolonial Erik Högdahl Aktiebolag angående inkomsttaxering år 1945. — Bolaget, som bedriver fruktimport och fruktodling, planterade på mark som arrenderats av bolagets verkställande direktör och huvudaktieägare fruktträdplantor till ett värde av 18.112 kr. Bolaget yrkade vid taxeringen avdrag för detta belopp. TN vägrade av-

draget. Hos PN hävdade bolaget i första hand, att plantorna borde bedömas på samma sätt som utsädet inom jordbruksdriften. I andra hand borde plantorna jämföras med inventarier och bolaget tillerkännas avdrag på grund av rätt till fri avskrivning. MKPN fastställde TN:s beslut. KR: ej utredning. RR lämnade besvären utan bifall. (RR:s utslag den 28/5 1953.)

An m.: Jämför RÅ 1952 ref. 5. Fallet berört i denna tidskrift årg. 1952 s. 198.

Utredningskostnader.

Besvär av majoren F. angående inkomsttaxering år 1948. — Vid beräkning av inkomsten av sina jordbruksfastigheter tillgodoförde sig F. avdrag för "jord- och vattenutredn." med 12.048 kr. Utredningarna avsåg kostnader i tvister angående äganderätten till fallhöjden i vattenfall. Tvistefrågan hade uppkommit i samband med avstyckningsförrättningar. Kostnaderna hade enligt F. varit erforderliga för att bemöta anspråk, innebärande att ifrågavarande andelar i vattenfall icke skulle tillkomma F:s fastigheter. Avdraget vägrades av samtliga instanser. (RR:s utslag den 20/5 1953.)

Underskott å trädgårdsverksamhet.

Ingenjören W. har vid inkomsttaxering år 1949 av PN icke erhållit ett med 4.652 kr yrkat avdrag för underskott å handelsträdgårdsrörelse, bedriven å en W. tillhörig annan fastighet i L. stad, enär trädgårdsverksamheten ansetts icke utgöra självständig rörelse. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 10/6 1953.)

Föreningsavgifter — facklitteratur.

Besvär av civilingenjören B. angående inkomsttaxering år 1949. — B. bedrev konsulterande ingenjörverksamhet. Enligt avtal med vissa industrier skulle han följa utvecklingen inom mättekniken. B. yrkade avdrag för avgifter till Svenska Teknologföreningen, American Society for Testing Materials, Society for Experimental Stress Analysis. The Physical Society, London och The Optical Society of America med 288 kr. Avdraget vägrades av samtliga instanser men RR medgav i stället avdrag med 226 kr, motsvarande prenumerationsavgifterna för de ovan nämnda tekniska sällskapens tidskrifter. (RR:s utslag den 20/5 1953.)

Bidrag till RLF

Besvär av TI angående Gotlands Centralkassas för jordbrukskredit, förening m. b. p. a. inkomsttaxering år 1948. — Centralkassan hade till Gotlands länsförbund av R. L. F. inbetalat 300 kr såsom bidrag till kostnaderna för en av de jordbruksekonomiska föreningarnas på Gotland — vilka voro sammanslutna i ett gemensamt samarbetsorgan. Föreningsnämnden — anställd organisatör, tillika ombudsman i R. L. F. Centralkassan var icke medlem i R. L. F. men betraktade bidraget som en omkostnad i sin verk-

samhet. PN vägrade avdrag för beloppet 300 kr. KR medgav avdraget. TI yrkade fastställelse av PN:s beslut. Det framhölls, att det utbetalade beloppet avsett ett bidrag till jordbrukarnas föreningsverksamhet över huvud taget och icke en direkt ersättning för en viss prestation för centralkassans räkning. RR biföll TI:s talan (RR:s utslag den 15/5 1953.)

Tomtförsäljningsrörelse?

1. Besvär av TI angående hemmansägaren A:s inkomsttaxering år 1949. — A. hade år 1919 köpt en jordbruksfastighet för 40.000 kr varav å tomtområdet finge anses belöpa 20.000 kr enl. A. Under 1920- och 1930-talen hade A. sålt 13 tomter. Då A:s fader omkring sekelskiftet upplåtit dessa tomter på 50 år mot obetydligt arrende, hade A. för de 13 tomterna icke erhållit mer än omkring 4.500 kr. Under år 1948 hade A. sålt ytterligare två tomter för tillhoppa 11.750 kr. I fortsättningen skulle några tomtförsäljningar ej ifrågakomma enligt A. TN och PN beskattade A. för inkomst genom tomtförsäljningsrörelse till belopp av 7.832 kr. KR undanröjde denna beskattning. RR lämnade TI:s besvär häröver utan bifall, enär av vad i målet förekommit icke kunde anses framgå att A. under beskattningsåret haft inkomst av tomtförsäljningsrörelse. (RR:s utslag den 20/5 1953.)

2. Besvär av lantbrukaren J. angående inkomsttaxering år 1949. — J. hade sålt år 1941 6 tomter, år 1945 1 tomt och under 1948 2 tomter. Fastigheten hade förvärvats år 1926 för 6.000 kr, varav å tomtområdet finge anses belöpa 2.000 kr enl. J. Sistnämnda två tomter hade sålts

för 4.000 kr. TN beskattade J. för tomtförsäljningsrörelse till belopp av 2.000 kr. Hos PN yttrade TI, att J. vidtagit särskilda anordningar för verksamheten genom anläggande av väg till området, lantmåteriförrättningar etc. PN, KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 20/5 1953.)

Priser i form av presentkort.

Besvär av Hälsingborgs Idrottsförening angående inkomsttaxering år 1946. — TN och PN förvägrade vid beräkning av föreningens inkomst av tävlingsverksamhet föreningen ett med 2.525 kr yrkat avdrag för presentkort som tilldelats fotbollsspelarna. Sedan föreningen anfört besvär häröver hos KR invände TO och TI, att avdragsrätt i detta fall skulle innebära att föreningen skulle erhålla avdrag för vad som i realiteten vore penningpriser. Då sådana priser emellertid icke vore förenliga med de amatörbestämmelser, vilka gällde för föreningen, måste de av föreningen lämnade presentkort vara att betrakta såsom gåvor och som sådana icke avdragbara. KR: ej ändring. RR medgav avdraget. (RR:s utslag den 5/6 1953.)

A n m.: Jämför RÅ 1942 not. 659. Enligt detta rättsfall hade A. I. K. erhållit liknande avdrag.

Avdrag för gäldränta — förvärvskälla.

Besvär av Aktiebolaget Kedjan i Örebro angående inkomsttaxering år 1950. — Bolaget upptog ett banklån mot in-teckningar i sina fastigheter. Lånebeloppet utlånades därefter omedelbart till bolagets moderbolag för användning i dess rörelse mot samma ränta som klagandebolaget erlagt. Klagandebolaget re-

dovisade såväl ränteinkomst som ränteutgift å fastighetsbilagen avseende bolagets fastigheter. Med hänsyn till procentavdraget återstod ingen till kommunal inkomstskatt skattepliktig inkomst för bolaget. TN och PN överförde ränteinkomsten till förvärvskällan inkomst av kapital, varigenom bolaget fick en för kommunal inkomstskatt beskattningsbar inkomst av 11.520 kr. Hos KR anförde bolaget, att därest den av bolaget för lånet erlagda räntan, 5.985 kr, i enlighet med PN:s beslut vore att anse såsom en omkostnad i förvärvskällan annan fastighet, borde motsvarande ränteinkomst anses såsom intäkt i samma förvärvskälla och icke såsom intäkt av kapital. KR: ej ändring. RR biföll bolagets talan, enär omförmälda ränteutgift, 5.985 kr, icke vore att hänföra till i bolagets fastigheter nedlagt eller för deras drift använt kapital och därför jämlikt 39 § 1 mom. kommunalskattelagen och 2 § förordningen om statlig inkomstskatt finge avdragas från bolagets bruttointäkter av kapital. (RR:s utslag den 27/5 1953.)

Underskott å travhäst.

Länsassessorn K. har vid inkomsttaxering år 1950 icke erhållit avdrag för ett belopp av 4.082 kr, varmed K:s kostnader för hållande av travhäst överstigit inkomsterna av densamma. (RR:s utslag den 10/6 1953.)

Sam- eller särtaxering av makar?

1. Besvär av ingenjören G. och hans hustru angående inkomsttaxering år 1948. — G. hade sedan flera år förhyrt bostad i Kristinehamn, där han var chef för ett företag. G. hade även varit man-

talsskriven där. Hustrun var folkskollärlarinna i Hammarö köping utanför Karlstad och bodde sedan 1937 i Karlstad, där hon hade en egen villafastighet. — TN:a taxerade makarna var för sig i Kristinehamn respektive Karlstad. På yrkande av TI beslöt PN samtaxera makarna. — Hos KR framhöll G., att makarna hade intet gemensamt hushåll, då han intog sina måltider i Kristinehamn. Hustrun uppgav, att hennes inkomster såsom folkskollärlarinna voro fullt tillräckliga för hennes uppehälle och för bestridande av alla utgifter för fastigheten. Mannen hade lämnat henne endast mindre bidrag för de merutgifter, som kunde uppkomma vid hans tillfälliga besök i Karlstad. — TI ville med hänsyn till makarnas uppgift icke motsätta sig att makarna taxerades såsom av varandra oberoende skattskyldiga. — KR fastställde emellertid PN:s beslut. Hos RR yrkade mannen G. i andra hand avdrag för fördyrade levnadskostnader på grund av bostad å olika håll. RR lämnade besvären utan bifall. (RR:s utslag den 20/5 1953.)

An m.! Makarna G. ansågos icke ha levat åtskilda, ehuru de av tjänsteskul varit bosatta å olika orter. Avståndet mellan orterna är omkring 5 mil och goda kommunikationer finnas. Mannen hade bil.

2. Besvär av civilingenjören B. angående inkomsttaxering år 1949. — B. var under år 1948 gift och bosatt i Ö. kommun. Hans hustru hade sedan 1930—31 vårdats på Långbro sjukhus. Under 1948 hade hon varit intagen även på Röda Korsets sjukhem till sin död i januari 1949. — TN samtaxerade makarna. Hos PN yrkade B. särtaxering. B. anförde, att han icke sedan 1943 varit sambeskat-

tad med hustrun. I rättsfallet RÅ 1932 ref. 27 blev visserligen makar sambeskatade, oaktat hustrun vårdats å sjukvårdsanstalt för sinnessjukdom, men RR var icke enig i sitt beslut utan tre ledamöter stodo mot två. TO tillstyrkte bifall och förklarade, att sambeskatning skett av misstag. PN, KR och RR: ej ändring (alltså sambeskatning). (RR:s utslag den 20/5 1953.)

Fråga om skattskyldighet under vistelse i utlandet.

Besvär av TI angående banktjänstemannen von S:s inkomsttaxering år 1948. — von S., som var ogift, hade under tiden september 1946—februari 1948 för sin arbetsgivares (en bank) räkning vistats i Columbia för bankstudier. TN och PN ansågo von S. skattskyldig här i riket för sin inkomst från banken och taxerade honom. Hos KR anförde von S., att han för att intimt tränga in i latinamerikanska och speciellt columbianiska bank- och affärsförhållanden och för att för arbetsgivarens räkning knyta förbindelser i augusti 1946 utrest från Sverige till Columbia, efter att dessförinnan ha till anförvanter och vänner flyttat sitt bohag från en dittills förhyrd lägenhet i Stockholm. I Columbia hade von S. hyrt bostad i Bogota hos en familj. KR förklarade, att det finge anses att von S. under hela beskattningsåret 1947 varit bosatt å utrikes ort och undanröjde taxeringarna. Hos RR framhöll TI, att von S:s vistelse utomlands syntes kunna rubriceras som en tillfällig vistelse — låt vara under relativt lång tid — i och för studier. von S. kunde därför icke anses ha övergivit riket och bosatt sig utomlands, så mycket mindre som han alljämt innehade fast anställning i Sverige,